

Det Anarkistiska Biblioteket

20 dagars svältkur i Stockholms snuskiga ransakningsfängelse

Axel Holmström

Axel Holmström
20 dagars svältkur i Stockholms snuskiga ransakningsfängelse
1906

Tidningen Brand #8 1906

sv.anarchistlibraries.net

1906

Det är omöjligt för den, som icke själf suttit i detta fängelse, att göra sig en föreställning om hur ohälsosamt det måste vara att sitta i detta hål.

En af de tre nu frigifna letterna, som oskyldig satt där i 2½ månad, har, enligt hvad det meddelats från Finland, ådragit sig en svår sjukdom under sin vistelse i detta pesthål. Han behöfde likväl icke svälta, utan fick bra mat ifrån ett kafé, hvilken bekostades af Sveriges arbetare. Då nu ett nytt ransakningshäkte skall uppföras, borde arbetet därpå forceras så mycket som möjligt, så att en massa människor slippa att bli förstörda i det utdömda fängelset vid Myntgatan.

Cellerna, som fångarna få, står under all kritik. Matsedeln för veckan ser ut så här. Två dagar sill och gröna ärter samt en slags »soppa» (som det icke finns smak eller näring i); sillen är mycket dålig, fångarna få den orensad och som de icke ha knif eller gaffel, förstår läsaren hur aptitlig en sådan middag är. Två dagar en liten bit oxkött och soppa. Två dagar ärter och fläsk (dessa dagar äro de enda, då man blir mätt). Och 7:de dagen fläsk samt en slags »grynsoppa». Till middagen får man en kaka groft bröd, ungefär så stor som en 3-öres grof kaka. Frukosten består alla dagar af gröt, hvilken i allmänhet är bra. Till »kvällsvard» består endast vatten, och det fastän middagen är kl. 1.45 och frukosten kl. 7.45. Man får således vara utan mat i 18 timmar.

Den första tiden kan man icke äta den dåliga maten, men när man suttit där en vecka äter man upp varenda bit och det är likväl omöjligt att bli mätt.

Magen svider och skriker på mat; man går där och längtar efter mat; så hör man något som väcker ens uppmärksamhet; det är hissen som gnisslar, hvori maten transporteras upp i korridorerna.

Nu räknas minuter och sekunder till det ögonblick celldörren öppnas, då man får den så efterlängtrade men dåliga och knappa middagen. Jag magrade betydligt på de 20 dagar jag satt där nere. Hur mycket mera få då icke ransakningsfångarna svälta, som alla måste sitta där flera månader.

De flesta ransakningsfångar ha icke råd till att köpa extra mat. *För öfrigt borde det vara samhällets plikt att se till att fångarna icke svälta.*

Bötesfångar få på inga villkor någon annan mat än den fängelset bjuder, hvilken som sagdt är den sämsta, ja vida sämre än på fängelserna i allmänhet här i landet.

Stockholms stadsfullmäktige äro de skyldiga. De må därför gå i författning om att förbättra maten såväl kvantitativt som kvalitativt. Och denna förändring till ett bättre bör ske med det snaraste. Stockholms illa beryktade ransakningsfängelse har kräft tillräckligt många offer.